

Світло МАРІЇ

Часопис молитовних груп СМ

«Приносити Ісуса - світло Марії- кожному людському серцю»

**МОЛИТОВНЕ
НАМІРЕННЯ НА
ЦЕЙ МІСЯЦЬ:**

МОЛИМОСЯ

за

всіх християн,
щоб мали
відвагу свідчити
про свою віру

**В ЦЬОМУ
НОМЕРІ
ЗНАЙДЕТЕ...**

Роздуми для
молитовних груп 2-5

Послання на тему:
"Відкрийте ваші
серця благодаті..." 6

Дев'ятниця до
річниці явлінь 7

Славко Барбарич:
Постіть серцем 8-9

Із Меджугор'я
до Фатіми 10-11

Свідчення:
Постом і молитвою
ви можете
зупинити війни 12-13

Оголошення
«Світло Марії»
Координатори 14-16

фото: архів СМ

**ПОСЛАННЯ БОГОРОДИЦІ, ЦАРИЦІ МИРУ,
від 25 травня 2017 року,
через візіонерку Марію Павлович – Лунетті**

"Дорогі діти! Всевишній дозволив мені знову вас закликати до навернення. Діточки, відкрийте ваші серця благодаті, до якої ви всі покликані. Будьте свідками миру і любові в цьому немирному світі. Ваше життя тут, на землі, є проминаючим. Моліться, щоб через молитву ви прагнули Неба і небесних речей, і ваші серця будуть бачити все інакше. Ви не самі, я з вами і заступаюся перед моїм Сином Ісусом за вас. Дякую вам, що відповіли на мій заклик."

Фото: Foto Dani

БУДЬТЕ СВИДКАМИ МИРУ І ЛЮБОВІ

Ми бачимо, як часто у Своїх посланнях Богородиця закликає нас до свідчення. Ісус також закликав Своїх учнів свідчити, підбадьорював їх, говорив, що не слід боятися, але потрібно радіти. Усьому, що паписано в Писанні, належало статися: стражданню, смерті й потім воскресінню Христа. Він учив їх: *«Так написано є, і так потрібно було постраждати Христові, і воскреснути з мертвих дня третього, і щоб у Ймення Його проповідувалось покаяння, і прощення гріхів між народів усіх, від Єрусалиму почавши. А ви свідки того. І ось Я посилаю на вас обітницю Мого Отця; а ви позостаньтеся в місті, аж поки зодягнетесь силою з висоти»* (Лк. 24:46-49).

Це і стане завданням апостолів. Вони будуть сповіщати страждання, смерть і воскресіння Христа та проповідувати, що через Нього для всіх народів прийшли навернення й прощення гріхів. І знову Ісус звертає їхню увагу: *«А ви свідки того»*. Саме це буде вирішальним – свідчення. Апостоли дійсно стали свідками воскресіння Христа та вісниками спасіння. Вони могли засвідчити те, що чули й пережили. Апостол Йоан у своєму Першому посланні підкреслює саме це: *«Що було від початку, що ми чули, що бачили власними очима, що розглядали, і чого руки наші торкалися, про Слово життя, (...) що ми бачили й чули, про те ми звіщаємо вам»* (1 Йо. 1:1-3). Таким чином, апостоли сповіщали не те, що чули від інших або що прочитали, але те, що бачили самі.

І все ж одного тільки досвіду очевидців

апостолам не було достатньо. Ісус нагадує їм: *«Ви позостаньтеся в місті, аж поки зодягнетесь силою з висоти»*. Мав ще зійти на них Дух Святий. Хоча вони й були очевидцями, могли руками торкнутися воскреслого Ісуса, могли – якщо хотіли – навіть укласти пальці в Його рани, але, крім цього, апостолам була необхідна сила Святого Духа, щоб їм прояснити розум для розуміння Писання й

**Ісусе, ми хочемо,
щоб у кожному серці
було чутно Твоє
вітання: «Мир вам!»**

таїнств, відвіку захованих у Бозі. Це те, що іноді називають як і с ним стрибком: тільки після прийняття Святого Духа досвід апостолів

перетворюється в осмислену віру. Тільки через Святого Духа вони змогли зрозуміти значення подій, яких були свідками.

Багато хто в Меджуґор'ї пережив у свій спосіб чудесні діла Божі. Відчув на власному серці й тілі Божий дотик. І те, що вони

Там, де Богородиця, там є Дух Святий. Де Вона, там світло і милість Божа.

пережили, ніхто не може в них украсти чи переконати їх у тому, що Бог не діяв у їхньому житті. Необхідна міць і сила Святого Духа, щоб могли свідчити. У Своїх посланнях Богородиця часто закликала до молитви Святому Духу, Духу Істини. Вона – наречена Святого Духа. Там, де Богородиця, там є Дух Святий. Де Вона, там світло і милість Божа.

Ми можемо дати іншим тільки те, що маємо самі. І дати можемо лише те, що прийняли від Бога, що єдиний багатий усіма дарами, яких ми прагнемо. Шлях до того, щоб прийняти Божі дари, – це молитва, яка відкриває наші серця для Божої благодаті. Того, що приймаємо від Бога, не можемо залишити тільки для себе. Це не наша власність. Природа любові й благодаті – даруватися, ділитися. І чим більше вона дарує себе, тим більше примножується. Тому сприймімо слова і заклики Богородиці серйозно, щоб наповнитися миром і любов'ю, яких так жадає цей немирний світ, що потребує Бога.

Молитва

Ісусе, ми хочемо, щоб Ти і сьогодні звійшов і був посеред нас, у наших спільнотах, сім'ях, серед наших народів і на нашій батьківщині, щоб у кожному серці було чути Твоє вітання: «Мир вам!» Даруй мир наляканим серцям. Даруй мир усім людям, які переживають тривогу й страх. Даруй мир усім, хто відчуває, що їх серце наповнюють гіркота й ненависть. Не дозволяй, аби будь-що негативне, диявольське знайшло місце у середині нас. Про це просимо Тебе, Господи Ісусе, єдиного, хто може дарувати нам справжній мир і радість. Про це просимо Тебе через заслуги нашої Небесної Матері, Пресвятої Діви Марії, Цариці миру. Амінь.

о. Любо Куртович

БАЧИТИ ВСЕ ПО-ІНШОМУ

Заклик до навернення, відкриття серця, свідчення, проминаюче життя, бачити все по-іншому, і ви не одні... Стільки разів ми чули ці слова. Кожне речення дуже інтенсивне і глибоке. Один священик, даючи своє свідоцтво, розповідав про те, що в нього була проблема прийняти те, що Діва Марія у Своїх посланнях часто повторює одне й те саме і що Вона занадто проста. Замислившись над цим, він раптом згадав про те, як мама в дитинстві йому часто говорила: «Скільки разів я повинна тобі повторювати?» З тих пір при читанні послань Діви Марії кожне з них здавалося йому чимось новим і корисним, подібним до нагадувань його мами.

Ніщо з того, про що говорить нам Діва Марія, не зможе здійснитися без нашої співпраці і відкритого серця. Серце відкривається в молитві. Тільки любов відкриває серце. Іншої можливості не існує. У школі Марії вчимося невпинно просити про дар Божої любові.

Ми відкриваємо серце тому, кого ми любимо, кому довіряємо. Коли зустрічаємо людину, яку любимо, серце відкривається, радіє, довіряється. Так це відбувається і в стосунках із Богом. Марія є нашим прикладом. Вона повністю відкрита Богові та Його благодаті, тому Вона так часто закликає нас до молитви. Це є Її найчастішим посланням. Вона вчить нас молитись серцем.

«Дорогі діти! Сьогодні вас закликаю

відповісти на мій заклик до молитви. Хочу, дорогі діти, щоб у цей час ви знайшли куток для особистої молитви. Я хочу вести вас до молитви серцем. Тільки так зрозумієте, що без молитви ваше життя є порожнім. Відкриєте сенс свого життя, коли відкриєте Бога в молитві. Тому, діточки, відкрийте двері свого серця, і ви зрозумієте, що молитва є радістю, без якої не можете жити» (25.7.1997).

Місце молитви - сімейний вівтар, найкрасивіше місце в наших оселях. Тут хрест, образ Діви Марії, Святе Письмо, Вервиця, освячена вода, квіти. Щодня нам необхідно бачити місце молитви, де на нас чекає Господь. Потребуємо часу для зустрічі з Ним в тиші серця, думок, очей, рук. Молитва - це внутрішня переміна, у якій бачимо все по-іншому і віднаходимо сенс життя. Молитва перемінює нас. Такий простий і такий сильний засіб. Молитва творить чудеса. Коли ми молимося, у нас більше терпеливості, смирення. Молитва заспокоює. Молитва живить нас. Вона живить любов, прагнення любити і це єдиний спосіб, як здобути Небо. Наше навернення починається на колінах.

Важлива сімейна й особиста молитва. Марія дає нам у руки Вервицю і каже: *«Діти мої! Вервиця мені особливо дорога. Відкривайте мені свої серця в молитві Вервиці, і я зможу вам допомогти»*. Від початку явлінь закликає нас молитися три частини Вервиці щодня: Радісні, Скорботні і Славні таємниці.

Пізніше попросила нас молитися три години щодня. Тоді одна паломниця запитала візійнера Івана: *«Невже Діва Марія дійсно хоче, щоб ми молилися аж три години щодня? Це дуже багато»*. Через рік ця паломниця знову приїжджає до

**ТІЛЬКИ
ЛЮБОВ
ВІДКРИВАЄ
СЕРЦЕ...**

Меджугор'я й питає: «Діва Марія ще досі просить про три години молитви кожного дня?» Іван відповів: «Дорога пані, ви запізнилися, вже не про три години, але про 24 години молитви щоденно просить Богородиця».

Зростати в молитві серцем - це процес. Треба почати. Спочатку хочеться молитися трішки, але поступово починає зростати бажання молитися все більше. Молитва - це стосунки, дружба з Ісусом. Коли встановиться справжня дружба з Ним, жодна буря не зможе знищити її. Молитва - це дім, побудований на скелі. Якщо ми не молимося, будуємо дім на піску. Коли нахлине вода на «дім» наших планів, «побудований» без Бога і молитви, залишиться лише велика руїна.

Останні роки в посланнях Марії ми чуємо: «Нехай молитва буде як рятівний ланець; повітрям, яким дихаєте; нехай молитва стане для вас життям; нехай ваше життя буде молитвою; ви станьте молитвою». Це не означає стати фанатиком. «Молитися власним життям» означає проживати життя з Богом і ніколи не самому. Як наш Господь - молитися вночі, молитися перед працею і після праці, у хвилини, коли важко, ще більше молитися. Молитися всім своїм єством з любов'ю і для

любові.

Молитву неможливо вимкнути, а потім увімкнути. Молитва - це життя, молитва - це те, чого прагне людське серце. Молитва - це радість. У молитві зустрічаємося з Богом, слухаємо, говоримо і отримуємо відповіді. Бог відповідає в молитві через людей, із якими ми зустрічаємося, через природу, через кожну подію, яка відбувається в нашому житті. Коли встановлюються щирі стосунки з Богом у молитві, усе, що відбувається, ми починаємо бачити по-іншому.

Молитва

Небесний Отче, дякуємо Тобі за те, що дозволяєш Марії приходити до нас і закликати нас до навернення. Дякуємо за кожну благодать і дар, отриманий через Її заступництво. Разом із Тобою, Маріє, просимо про дар відкритого серця на любов. Ти - та, хто вчить нас, що важливо лише любити і давати. Допоможи нам, дивлячись на Твій приклад, свідчити в смиренні, відданості Богові, молитві й материнському служінні ближнім. Амінь.

Терезія Гажіова

«Сьогодні вас закликаю через молитву відкритися Богу, щоби Святий Дух у вас і через вас почав творити чудеса.»
(25.05.1993)

«Діточки, відкрийте ваші серця через святу сповідь Богу, і підготуйте свою душу, щоби малий Ісус міг знову народитися в вашому серці.»
(25.11.2002)

«У цей благодатний час посту, закликаю вас відкрити свої серця дарам, які Бог бажає вам дати. Не будьте закритими, але з молитвою і відреченням скажіть “Так” Богові, й Він дасть вам у достатку.»
(25.02.2006)

«Відкрийте ваші серця, щоби Ісус увійшов у них, жив в них і почав діяти через вас.»
(25.12.2000)

«Ваші серця, діточки, ще не повністю відкриті мені, і тому вас знову закликаю: відкрийтеся молитві, щоби вам у молитві Дух Святий допоміг, щоби ваші серця були із м'яса, а не з каменя.»
(25.06.1996)

Наша наступна молитовна зустріч відбудеться

в суботу, 03.06.2017.

В цьому місяці будемо молитися

**за всіх християн, щоби мали відвагу
свідчити про свою віру.**

ДЕВ'ЯТНИЦЯ ДО 36-Ї РІЧНИЦІ ЯВЛІНЬ БОГОРОДИЦІ У МЕДЖУГОР'І

Дорогі друзі,
запрошуємо вас до спільної молитви —
дев'ятниці в подяку Марії за всі ласки,
які ми отримали
завдяки Її заступництву перед Всевишнім.

Молитися Дев'ятницю розпочинаємо
разом з парафією Меджугор'ї
15 червня 2017 року.

Протягом цієї молитви ми всі,
хто живе у Меджугор'ї, разом щоденно будемо
сходити на гору Подбрдо і в такий спосіб
молитовно єднатися з вами.

**Дев'ятниця складається з молитви на
вервиці. Молимося в таких наміреннях:**

1 день - молимося за візjonerів

2 день - молимося за священиків парафії Меджугор'є

3 день - молимося за вірних парафії Меджугор'є

4 день - молимося за керівництво Церкви

5 день - молимося за всіх паломників, які побували у Меджугор'ї

6 день - молимося за всіх паломників, які приїдуть до Меджугор'я

**7 день - молимося за здійснення усіх планів, які має Бог за
посередництвом Меджугор'я**

**8 день - молимося за всі молитовні спільноти та центри світу, поєднані
з Меджугор'єм**

9 день - молимося в наміреннях Цариці миру.

ПОСТІТЬ СЕРЦЕМ

Увійти всередину й стишитися

Протягом усього семінару посту й молитви рекомендуємо дотримуватися тиші. Причини для цього прості: при сучасних можливостях комунікації кожна людина щоденно отримує з газет, радіо, телебачення та інших медіа велику кількість інформації з усього світу...

При цьому сама вона перед цими засобами комунікації залишається безголосим глядачем, читачем та слухачем, який отримує новини про все, що відбувається, однак так само легко їх забуває й щодня шукає нові, аби затим обговорити їх з оточенням, що слухало, читало й дивилося те саме. Звідси людина дуже мало створює сама й більше повторює та переказує. Як наслідок, збіднюється мова і здатність вираження себе цілком.

З другого боку, можна часто чути, що люди поверхові, не вартують довіри й не дотримують слова. Про дипломатів, до прикладу, нерідко пишуть, що вони говорять не те, що думають, і роблять не те, що говорять. Це по суті знецінює дар слова й мови.

Також відомо, що на вечоринках, де збирається молодь і учасники застіль, вмикають оглушливу музику. У деяких ресторанах і на дискотеках під голосну музику сидять і п'ють або танцюють усю ніч. Це ознака внутрішньої порожнечі, яка потребує наповнення. І чим глибша ця порожнеча, тим більша потреба в шумі й суєті. Із такої порожнечі народжуються агресія й агресивне слово. Звідси напрошується висновок, що людина не здатна до мовчання й тиші. А там, де немає тиші, не може ні виникнути, ні народитися правильне слово. Тому щораз менше слів добрих і шляхетних, а більше порожніх й агресивних, принизливих і недоречних.

Учасники семінарів посту й молитви нерідко зізнавалися мені, що зберігати мовчання їм навіть важче, аніж жити на хлібі й воді. Але саме тому заклик до мовчання й тиші стає ще важливішим. Мова, звичайно, не про заборону говорити взагалі й не про заперечення мови як такої, але про те,

аби, навпаки, зробити людей здатними говорити.

У тишу й мовчання вступають із двома питаннями: де бере початок моє слово і як воно народжується? Якщо слово виникає у стані гніву, злості, ненависті, ревності, заздрості, горя, пригніченості, залежності, егоїзму, гордині чи будь-якому іншому негативному настрої, то стає словом, яке зачіпає, принижує, вносить розлад, тривогу й залишає образ у серцях інших. Як тільки людина заспокоїться, вона каже: «Я так не думала, пробач...» і т. п. Слово, яке виникає й народжується в такому стані, не виражає суті людини. За нього доводиться просити вибачення. Коли ж слово народжується в стані миру, любові, довіри, надії, радості, дружби, доброти, воно стає словом, яке приносить у стосунки між людьми те, з чого воно виникло, словом, яке творить. За такі слова людині не потрібно вибачатися, вони залишаються й перебувають.

Не можна забувати, що сказано на початку Євангелія від Йоана: Бог є Слово, і Слово є Бог, і так було від початку (Йо. 1: 1). Сам Ісус говорить, що Він – слово Отця. Те, що говорить Отець, це – Його Слово, і в основі того, що говорить Він (Ісус), – Отець. Тому Він (Ісус) може сказати, що Він і Отець є одно. Йому ніколи не доводиться своє слово брати назад, воно перебуває навіки. Воно вічне.

Ісус казав, що наше слово повинно бути «так – так» і «ні – ні» (Мт. 5: 37). Звичайно, йдеться не про те, аби заборонити розмови або звести мову до двох слів, але про те, щоб завжди розуміти, що промовляєш, і триматися сказаного.

На цій самій підставі можна

сказати, що сама людина є слово, а слово є людина. Однак людина є словом настільки – і слово являє собою її настільки, – наскільки це слово виникає у мирі й любові, у дружбі й довірі. Саме тому так важливо час від часу залишатися в тиші й мовчанні, аби переосмислити своє ставлення до свого слова, тому що я – це моє слово, а моїм словом є я. Чим людина спокійніша, чим більше вона в собі, тим простіше, прекрасніше її слово, яке несе мир, адже воно – не лише відображення людини, але сама людина. Однак коли людина знаходиться у дисгармонії, невільна, таким самим стає і її слово. Корисно згадати, що багато ц е р к о в н и х обрядів, такі, як складання обітів, рукоположення й ін. здійснюються небагатослівними формулами або взагалі одним покладенням рук.

Необхідно повернути слову його силу, якої воно набуває не в с у є т і чи протистоянні, а в тому, на якому рівні душі воно виникає.

Сьогодні нерідко можна чути, що авторитет батьків і вихователів у небезпеці, а це ставить під загрозу і сам процес виховання. Часто буває, що батьки або вихователі говорять роздратовано. Вимагають чогось від своїх дітей чи учнів, забороняють їм, а пізніше – не безпідставно – бачать, що це було невинувато, і міняють свою думку чи вимоги або ж пом'якшують, а то й зовсім скасовують заборону. Тим самим вони серйозно підривають свій авторитет і травмують психіку своїх дітей чи вихованців, які в цьому випадку не відкривають у процесі виховання справжніх цінностей чи змісту заборон, а зв'язують усе з настроєм свого старшого. Для них це означає, що поняття «добре» і «погано» цілком залежать від старшого. Звідси втрачається адекватне розуміння

цінностей й утворюється духовна порожнеча.

Невипадково стільки людей сьогодні втратили адекватне ставлення до себе, до ближнього, до природи й до Бога. Чим більше слово губить своє значення, тим більше це коливає всі цінності.

Таким чином, перше, що вимагається, – це рішення стиснитися, не говорити нічого, крім найнеобхіднішого. Це одна з умов для того, щоб людина могла ввійти вглиб себе, і за допомогою посту й молитви виникли умови для внутрішніх процесів. Хоча, як підтверджує досвід груп, мовчати нелегко, однак ще тяжче вступити в

Фото: архів СМ

Я – це моє слово, а моїм словом є я. Чим людина спокійніша, чим більше вона в собі, тим простіше, прекрасніше її слово, яке несе мир...

тишу внутрішню, тобто заспокоїти уяву, пам'ять, почуття для того, щоб міг виникнути новий простір для зустрічі з Господом. Лиш коли настає ця внутрішня тиша, можна сказати, що якоюсь мірою очищення відбулося і можна будувати нові стосунки з самим собою, іншими й Богом.

ПАПА ФРАНЦИСК У ФАТІМІ: ПАЛОМНИК НАДІЇ І МИРУ

Один крок назад зі Святими Отцями

«Я вдячний вам за щоденні молитви й жертви, котрих я потребую, оскільки я як грішник серед грішників... Молитва просвітає мої очі, аби я міг бачити, любити інших, як бачить і любить Господь». Із таким великим смиренням Папа Франциск збирався на урочистість 13 травня у Фатімі.

Цьогоріч цей день відзначався двома важливими подіями – святкуванням 100-літнього ювілею об'явлень Богородиці у Фатімі та зарахуванням двох фатімських дітей-пастшків – брата і сестру Марту – Францішка і Жасінту – до лику святих.

«У нас є Мама!»

Святіший Отець приїхав до Фатіми як паломник надії й миру, аби принести до ніг Марії найпрекрасніший букет – золоту троянду. До цього букету він вніс усіх вірних і приніс його до стіп Богородиці.

«У нас є Мама! У нас є Мама!.. – багато разів повторював Понтифік на цих урочистостях, – Вона прийшла сюди не для того, щоб ми її бачили. Для цього в нас буде ціла вічність. Вона прийшла застерегти нас про небезпеку пекла, до якого призводить життя без Бога... Марія прийшла, щоб нагадати нам про світло Боже, яке живе в нас і огортає собою. За словами Лусії, діти під час об'явлення знаходилися у світлі, яке випромінювалося від Богородиці. Вона вкриває нас плащем світла, особливо коли ми прибігаємо до її захисту...»

Святі Францішк і Жасінта, моліться за нас!

Коли кличемо до Марії як діти, ми живемо надією, яка несе нас на

Фото: fatima.pt

своїх крилах до останнього подиху. У своїй проповіді 13 травня, присвяченій подіям у Фатімі, Папа Франциск намагався показати нам шлях надії, який повинен привести до повного навернення. «Францішк і Жасінта – це приклад для нас, – говорить Святіший Отець, – Мати Божа дозволила їм вступити в море божественного світла, привела їх до поклоніння Господеві. Звідти вони черпали силу, аби перемогти страждання. Божа присутність міцно закорінилася в їх житті». А глибоке особисте навернення і евангелізація прикладом власного життя стане дорогою до миру в наших спільнотах, наших країнах та між народами.

Найтрепетнішим моментом стала зустріч Папи «зі своєю Матір'ю» у каплиці

об'явленнь. Про що молився Святіший Отець? Що було найважливішим бажанням його серця?

«У Фатімі я був занурений у молитву народу Божого, – згадує він 14 травня, – щоб просити про Материнський захист для всього світу, молитву, що тече там, неначе ріка... каплія була наповнена атмосферою молитовної тиші й споглядання багатьох паломників, а в центрі всього, у центрі Свого народу був Господь...»

Богородиця у Фатімі вибрала невинні серця й простоту маленьких Францішка, Жасінти і Лусії як хранителів Її послання. Після зустрічі з «прекрасною Дівою», як вони Її називали, вони часто молилися Вервицю, здійснювали жертви і покаяння задля припинення війни, а також за ті душі, які найбільше потребували Божого милосердя... І сьогодні необхідні молитва й покаяння, аби випросити благодать навернення, щоб припинилися війни, які ширяться цілим світом, аби зупинилися численні великі й малі конфлікти, які спотворюють обличчя всього людства».

Папа закликав різні співтовариства стати на шлях діалогу і взаємодопомоги, аби будувати майбутнє на ґрунті поваги, безпеки і миру, вільного від будь-яких війн.

Радуйся, Царице

У цьому році, 25 червня, ми святкуватимемо 36-у річницю явлінь Божої Матері у Меджугор'ї, де вона приходиться до нас як Цариця миру з закликом до миру. Серцем, повним надії, прибіжимо до нашої Матері з молитвою, яку Святіший Отець виголосив у Фатімі:

«Радуйся, Царице, благословенна Фатімська Діво, Діво Непорочного Серця, пристановище і дорога, що веде до Бога! Як паломник Світла, яке сходиться на нас через Твої руки, дякую Богові Отцеві, Який у кожному часі та на кожному місці діє в людській історії; як паломник Миру, який Ти звіщаєш на цьому місці, прославляю Христа, наш мир, і благаю для світу згоди між усіма народами; як

паломник Надії, натхненої Святим Духом, приходжу, немов пророк і посланець, аби вмивати ноги всім при тому самому столі, який нас об'єднує. [...]

Своєю прекрасною усмішкою Ти примножуєш радість Церкви Христа. Своім милостивим поглядом Ти укріплюєш надію дітей Божиих. Своїми руками, складеними до молитви й піднесеними до Господа, Ти об'єднуєш усіх в одну сім'ю людства.

Милостива, милосердна й найсолідша Діво Маріє, Фатімська Царице Вервиці! Учিনি, аби ми наслідували приклад блаженних Францішку і Жасінти та всіх тих, які посвятилися звіщенню Євангелія. Тоді пройдемо всіма шляхами, вийдемо паломниками на всі дороги, повалимо всі стіни й переступимо через усі кордони, виходячи до всіх периферій, виявляючи Божі справедливість і мир. У радості Євангелія станемо Церквою, зодягненою в білий одяг, в білизнах, обмиту в крові Агнця, яка проливається також і сьогодні на війнах, що руйнують світ, у якому ми живемо. І тоді, подібно до Тебе, станемо світлим стовпом, що просвітлює дороги світу, показуючи всім, що Бог існує, що Бог є, що Бог живе серед Свого люду, вчора, сьогодні і на цілу вічність.

Радуйся, Господня Мати, Пречиста Діво, Фатімська Царице Вервиці! Благословенна між усіма жінками, Ти є образом Церкви, зодягненої у пасхальне світло, Ти – честь нашого народу, Ти – перемога над нападами зла. Пророцтво милосердної любові Отця, Учителько звіщення Доброї Новини Сина, Знаку палаючого полум'я Святого Духа, навчи нас серед цієї долини радості й болю, вічним істинам, які Отець об'явив найменшим. Покажи нам силу Твого покрову. У Своему Непорочному Серці стань пристановищем грішників і дорогою, що веде аж до Бога. Єднаючись із братами й сестрами у вірі, надії та любові, ввіряюся Тобі. Єднаючись із братами й сестрами, через тебе, Фатімська Діво Вервиці, посвячуюся Богові. І, врешті, огорнутий світлом, яке сходиться до нас із Твоїх рук, прославлятиму Господа на віки віків. Амінь».

Джерела: - vatican.va; - papa.2017.fatima.pt

«ПОСТОМ І МОЛИТВОЮ ВИ МОЖЕТЕ ЗУПИНИТИ ВІЙНИ»

Мене звати Володимиром, я живу в Мінську, столиці Білорусі.

У житті білорусів зовсім недавно був доволі невеселий період. Це час, коли в сусідній з нами Україні почалася війна. Нічого скривати, що відлуння цього конфлікту досить відчутно відгукнулося в нашій країні.

І тоді, можливо, в найнапруженіший момент, до мене

звернулася одна моя знайома, Ольга, і розказала мені про одну новенну – безперервну молитву Розарію і піст за здійснення планів миру Діви Марії. Новенна полягала в тому, аби протягом 9 днів в безперервно молитися Розарій (можна було вибрати зручну для себе годину і протягом неї молитися Розарій – 2-3 частини) в цій інтенції та один день пожертвувати Богові, постячи на хлібі й воді. Я сприйняв це

як прохання самої Богородиці і захотів відповісти на Її заклик.

Я ухопився за цю новенну, як за рятівну соломинку. Три частини Розарію в день для мене не було проблемою, оскільки я дуже люблю цю молитву і стараюся молитися на день всі три частини, а ось посту на хлібі й воді не практикував. Мотивація для мене була дуже сильна: війна або мир.

І відбувся дивовижний збіг! Саме

першого дня новенни в Мінську почалися переговори щодо України між главами деяких європейських країн, які закінчилися на 9-й день новенни підписанням мирних домовленостей. І саме тоді я ясно відчув, що всі ці дев'ять днів у Мінську була присутньою і молилася за мир разом із нами сама Діва Марія. І ще. Я до сьогодні переконаний, що мій МАЛЕНЬКИЙ ПІСТ відіграв ВЕЛИЧЕЗНУ роль у виконанні Її

планів миру. Я бачив, яку велику силу мають наші пости на хлібі й воді.

«...Я вірю, що кожен із нас, кого покликав Бог, і хто відкриває серце на Його заклик, дуже важливий у Його очах...»

Тепер у мене є сильна мотивація. Я переконаний, що якщо буду твердо продовжувати в своєму рішенні постити на хлібі й воді, то в нас у Білорусі не буде для сатани ні місця, ні приводу, щоб посіяти в серцях людей ненависть один до одного, яка може призвести до війни. Головна зброя Бога – це любов, а головний ворог кожного з нас – це не інша людина, не людина іншої національності, не людина-інаковірець, а гріх. Головний ворог кожної людини – це її особистий гріх.

Дуже гарну пораду, як можна зупинити війну, дав нам відомий російський святий Серафим Саровський. Він сказав якось одному монахові: «Радосте моя, зберігай дух мирний – і довкіль тебе врятуються тисячі». І це саме те, до чого нас уже майже 36 років закликає Діва Марія в Меджугор'ї.

Користуючись нагодою, хочу підтвердити слова Госпи перед усіма, хто читатиме це свідчення:

«Моліться і постіть. Молитвою і постом можна зупинити навіть війни» (25 червня 1981 року);

«...молитвою можете його повністю знезброїти, а собі забезпечити щастя.» (24 січня 1985 року);

«Дорогі діти! Ось і нині я хочу закликати вас, щоб від сьогодні ви всі почали жити новим життям. Дорогі діти, хочу, щоб ви зрозуміли, що Бог вибрав кожного з вас, аби використати у великому плані спасіння людства. Ви не можете знати, наскільки великою є ваша роль у Божому начерку. Тому, дорогі діти, моліться, аби в молитві ви могли зрозуміти Божий план через вас. Я з вами, аби ви його вповні могли здійснити. Дякую вам, що відповіли

на мій заклик!» (25 січня 1987 року).

І це правда! Я вірю, що кожен із нас, кого покликав Бог, і хто відкриває серце на Його заклик, дуже важливий у Його очах. Я вірю, що кожному з нас Він дає свої завдання. Ці завдання серйозні і мають велику

силу та владу, тому що Господь Бог учить виконувати їх у єдності з Пресвятою Дівою Марією.

Ось що пише про це французький святий Людовік Марія Грін'йон де Монтфор: «Діючи

разом із Пречистою Дівою, ти покинеш особисті помисли і дії, які б гарні і приємні вони не були, аби вони, якщо можна так сказати, злилися з діяннями Божої Нареченої. Нехай тобі навіть не відомі її спонуки, знай лише, що вона робить тебе співучасником Свого високого промислу. Найменше з повсякденних справ Марії, чи то шиття, чи прядіння, принесло Богові слави більше, ніж мученицька смерть св. Лаврентія та інші героїчні подвиги всіх святих, настільки чисті її устремління. Здійснене нею під час земного шляху настільки виповнене благодаттю та добродіянням, що швидше можна порахувати всі зорі на небосхилі, усі краплі води в морі і всі піщинки на березі, аніж перерахувати заслуги Матері Христової перед Господом: перевищити їх не можуть ні діяння праведників, ні світло ангелів. Які великі чудеса Марії, що преображають справи, які віддаються на милість Її!» (Трактат про правдиве вшанування Пресвятої Диви Марії).

Володимир, Білорусь

«Які великі чудеса Марії, що преображають справи, які віддаються на милість Її!»

Св.Людовік Марія Грін'йон де Монтфор

**СПІЛЬНА
МОЛИТВА**
за здійснення планів Богородиці
за мир у всьому світі
безперервна
молитва Вервиці
www.mir.com.hr

МОЛИМОСЯ ЗА СВЯЩЕННИКІВ

Запрошуємо вас створити молитовну групу Маргаритка! Вона має складатися з семи учасників, які можуть бути як окремими особами, так і сім'ями. Завдання цієї молитовної групи - кожен день тижня молитися за конкретного священика за своїм вибором. Контакти і більш детальну інформацію ви можете знайти на сайті: www.margaretka.org.pl/ru.

Міжнародні семінари 2017 р. в Меджугорії:

- 22-й Міжнародний семінар для священиків: 3.-8.07.2017.
- 28-а Міжнародна молитовна зустріч для молоді «Младіфест»: 1.-6.08.2017.
- 18-й Міжнародний семінар для подружніх пар: 8.-11.11.2017.
- Семінар посту, молитви і мовчання для групи з Латвії: 22.10 -27.10.2017

Контакт: Aldis, +371 26544985; e-mail: aldej@inbox.lv

*Більш детальну інформацію Ви знайдете
на наших веб-сторінках:
svetlomariino.com і medjugorje.com.ua*

Запрошуємо Вас!

Світло МАРІЇ

«Принесити Ісуса - світло Марії- кожному людському серцю»

Хто ми?

“Світло Марії” – це молитовна група, члени якої хочуть зростати в святості, вибираючи життя у душі Євангелія та послань Богородиці з Меджугор'я.

Наше бажання – принести Ісуса, Який є Світлом світу, здійснюючи конкретні діла любові до Бога та ближнього, старатися обновляти життя віри в наших парафіях.

“Дорогі діти! І сьогодні в моєму серці радість. Я хочу подякувати вам за те, що робите здійсненням мій план. Кожен з вас важливий, тому, дітоньки, молись і радійте разом зі мною за кожне серце, яке повернулося і стало знаряддям миру в світі. Молитовні групи є сильні — через них, діти, я можу бачити, що Святий Дух діє у світі.

Дякую вам, що відповіли на мій заклик!” (25.06.2004)

Молитовні групи СМ

Молитовні групи стараються зустрічатися хоча б раз на тиждень. Моляться молитву вервиці в різних намірах Богородиці; роздумують над Святим Письмом і моляться молитву посвячення себе Непорочному Серцю Діви Марії і Найсвятішому Серцю Ісуса. Допмагають конкретним служінням у своїх парафіях.

Газета виходить щомісяця з грудня 2004 року, після 25-го числа кожного місяця, коли Богородиця дає послання. Газета розсилається через інтернет російською, словацькою, українською, англійською, німецькою, литовською і латиською мовами.

За допомогою газети “Світло Марії” ми єднаємося з молитовними групами у різних країнах. Разом з нами моляться наші брати і сестри в Росії і в Україні, в Литві, Латвії, Молдавії і Білорусі, в Казахстані і Таджикистані, Румунії, Пакистані, США, Індії, Німеччині, Австрії, Словаччині і Чехії.

Ми намагаємось жити за посланнями Богородиці:

- жити за Євангелієм щодня
- щодня молитись три вервиці
- постити в середу і п'ятницю
- щомісяця сповідатись
- часто брати участь в св.Літургії, причащатись, адорувати Найсвятіші Тайни
- молитись за священників
- зустрічатись в молитовних групах хоча б раз на тиждень
- конкретно служити, допомагати ближнім

Якщо ви хочете приєднатись до нас в молитві або отримувати газету, напишіть нам: gospa3@gmail.com.

Інтернет-сторінки про Меджугор'є:

СЛОВАЦЬКА:
www.medjugorje.sk

ЧЕСЬКА:
www.medjugorje.cz

РОСІЙСЬКА:
www.medjugorje.ru

УКРАЇНСЬКА:
www.medjugorje.com.ua

ЛАТИСЬКА:
www.medjugorje.lv

ЛИТОВСЬКА:
www.medjugorje.lt

АНГЛІЙСЬКА:
www.medjugorje.net

НІМЕЦЬКА:
www.medjugorje.de

КООРДИНАТОРИ СМ

Меджугор'є
Svetlo Máriino
tel.fax: + 387 36 650 004
tel. mob: + 387 63 707 636
gospa3@gmail.com

Словаччина
Marta Uchalová
tel. mob: + 421 905 412 040
marta@maria.sk

Чеська Республіка
Jana Prudká
jprudka@email.cz

РОСІЯ
Алина Иванова
тел.моб.: +79169339651
alinamarija@inbox.ru

УКРАЇНА
**Інформаційний центр
Меджугор'я в Україні**
тел. моб.: +38 097 6795 222
info@medjugorje.com.ua

ЛИТВА
Danute Totoraytite
tel: + 370 52 343 330
mirija3@gmail.com

ЛАТВІЯ
Mārīte Jēkabsons
tel. mob: + 371 29 496 878
bernadetster@gmail.com

Franciska Strode
tel. mob: + 371 26 300 819
franciska.strode@inbox.lv

МОЛДОВА
Владимир Надкреницини
nadkrenicinii@mail.ru

АНГЛОМОВНІ
Jaroslava Pytelová
jarka.pytelova@gmail.com

НІМЕЦЬКОМОВНІ
Lenka Marhefková
lenka.marhefkova@gmail.com

ВЕЧІРНЯ МОЛИТОВНА ПРОГРАМА ОН-ЛАЙН

WWW.MEDJUGORJE.COM.UA

**Веб-сторінка
молитовної групи «Світло Марії»**

WWW.SVETLOMARIINO.COM

Якщо ви бажаєте фінансово підтримати місію "Світло Марії", можете переказати свій внесок на рахунок:

власник рахунку: SVETLO MÁRIINO, n.o.;
назва банку: Slovenská sporiteľňa (Erste Group bank);
номер счёта: 5058517603 / 0900;
IBAN: SK5409000000005058517603;
BIC/SWIFT: GIBASKBX;
IČO: 45743304.

Щиро Вам дякуємо!

Відповідно до постанови, виданої папою Урбаном VIII і проголошенням II Ватиканського собору, автор заявляє, що не має наміру випереджувати офіційного рішення Церкви про надприродний характер подій та послань, про які говориться на цих сторінках. Це право належить до компетенції і авторитету Церкви, якій автор повністю підкоряється. Такі слова як "об'явлення, чудеса, послання" та інші подібні вислови записані зі слів людей

Шановні читачі часопису «Світло Марії»! Поширення цього видання без виправлень дозволене і вітається. При копіюванні окремих частин і їх використанні в іншому контексті необхідно отримати спеціальний дозвіл в редакції. Контакт за адресою: gospa3@gmail.com